

दानिएलको पुस्तक - एकानब्बे नम्बर

भविष्यवाणीको नदीको अनावरण: दानिएलका दर्शनहरूका आन्दोलनहरूबीचका सम्बन्धहरूको यात्रा

Jeff Pippenger

2024-02-24

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा खोलेर प्रकट गरिएको ज्ञान दानियलको पुस्तकमा रहेको उलै नदीको दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यस दर्शनले दानियलका अध्याय सात, आठ र नौलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा खोलेर प्रकट गरिएको ज्ञान हिदेकेल नदीको दर्शनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले अध्याय दस, एघार र बाह्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यी दुई आन्दोलनहरूबीचका सम्बन्धहरू प्रशस्त छन्। १८६३ को विद्रोहदेखि १९८९ मा अन्तको समयसम्मका एक सय छब्बीस वर्षद्वारा यी दुई आन्दोलनहरू एकसाथ जोडिएका छन्।

अन्तका दुवै समयहरूमा, प्रत्येक आन्दोलनमा, लेवीयव्यवस्था २६ का “सात समयहरू” ले चिह्नित गरिएको छ। अन्यजातीयता र त्यसपछि पोपवादले पवित्रस्थान र सेनालाई सन् १७९८ मा अन्तको समय नआउज्जेलसम्म कुल्चिरहे। सन् १८६३ को विद्रोहदेखि सन् १९८९ सम्म, इज्रकिएल अध्याय ८ का चार घिनलाग्दा कुराहरूले प्रतिनिधित्व गरेझैं एउटा आत्मिक कुल्चाइ हुने गरेको थियो।

पहिलो क्रोधको अन्त्यदेखि सन् १८४४ मा अन्तिम क्रोधको अन्त्यसम्मका छयालिस वर्ष—जस अवधिमा ख्रीष्टले एउटा आत्मिक मन्दिर खडा गर्नुभएको थियो, जसमा उहाँ सन् १८४४ को अक्टोबर २२ मा अकस्मात् प्रवेश गर्नुभयो—सन् १९८९ मा भएको समयको अन्त्यदेखि निकटै आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थासम्मको समयसँग समानान्तर छ; त्यस बेला ख्रीष्टले फेरि एकपटक एउटा आत्मिक मन्दिर खडा गरिरहनुभएको हुनुहुन्छ, जसमा उहाँ प्रकाश अध्याय एघारको महान् भूकम्पको घडीमा अकस्मात् आउनुहुनेछ।

जब तेस्रो स्वर्गदूत १८४४ मा आइपुग्यो, तब करारका दूत लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्न अकस्मात् प्रकट हुनुभयो; तर १८६३ सम्म आइपुग्दा, ती अविश्वासी लेवीहरूले एलियाद्वारा दिइएको मोशाको सन्देशलाई अस्वीकार गरे र उजाडस्थानमा भड्कँदै हिँड्न फर्किए। त्यस परीक्षा-प्रक्रियामा “निर्माण गर्नेहरू” ले अन्ततः “सात समय” को “कुनेढुङ्गा” लाई अस्वीकार गर्नेछन्, र त्यसपछि फिलाडेल्फियाको आन्दोलनबाट लाओडिसियाको मण्डलीतर्फ संक्रमण गर्नेछन्। अन्तिम दिनहरूमा, जब करारका दूत चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाको समयमा आफ्ना मन्दिरमा अकस्मात् आउनुहुन्छ, उहाँले आफ्ना अरू बथानलाई बोलाउन विश्वासी लेवीहरूलाई प्रयोग गर्नुहुनेछ। अन्तिम दिनहरूका विश्वासीहरू लाओडिसियाको “मण्डली” बाट फिलाडेल्फियाको “आन्दोलन” तर्फ संक्रमण गरिसकेका हुनेछन्।

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनले किङ् जेम्स बाइबल प्रकाशित भएको दुई सय बीस वर्षपछि आफ्नो औपचारिक सन्देश प्रकाशित गर्‍यो, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनले स्वतन्त्रताको घोषणापत्र प्रकाशित भएको दुई सय बीस वर्षपछि आफ्नो औपचारिक सन्देश प्रकाशित गर्‍यो। दुवै आन्दोलनको औपचारिक सन्देश इस्लामसम्बन्धी एउटा भविष्यवाणीको परिपूर्तिद्वारा सामर्थ्यवान् बनाइयो, जसलाई एक स्वर्गदूतको अवतरणले चिह्नित गरेको थियो। त्यस स्वर्गदूतको आगमनले हबकूक अध्याय दुईको “वादविवाद” को आरम्भलाई पहिचान गरायो, र हबकूकका पाटीहरूको प्रकाशनतर्फ डोर्‍यायो।

हबकूकका पट्टिकाहरूले प्रतिनिधित्व गरेको सामर्थ्ययुक्त सन्देशले एउटा निराशातर्फ डोर्‍यायो, जसले एउटा ढिलाइको समय आरम्भ गरायो, जसले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशतर्फ डोर्‍यायो, र अन्ततः मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको परिपूर्तिसँग समाप्त भयो। यी दुई आन्दोलनहरूबीच विद्यमान समानताहरू हेर्न रोज्नेहरूका लागि निर्णायक प्रमाण हुन् कि मिलेराइट इतिहासका सबै तत्त्वहरू एक लाख चवालीस हजारको इतिहाससँग सम्बद्ध छन् र त्यही

इतिहासमा पुनरावृत्त हुन्छन्। पछिल्लो वर्षाको समयावधि मिलेराइट आन्दोलनमा पूर्वछायित गरिएको छ, र यसको परिपूर्ति Future for America को आन्दोलनमा हुन्छ। प्रेरणाले बारम्बार सुन्न इच्छुकहरूलाई जानकारी गराउँछ कि केवल पछिल्लो वर्षालाई चित्र सक्नेहरूले मात्र यसलाई प्राप्त गर्नेछन्।

पछिल्लो वर्षाको अवधि, आन्दोलन, र सन्देश—यी सबै मिलेराइटहरूको इतिहासमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, र “recognize” भन्ने शब्दले तपाईंले पहिले नै देखिसकेको कुरालाई पुनः देख्नु भन्ने अर्थ जनाउँछ। पछिल्लो वर्षाको अवधि, आन्दोलन, र सन्देशलाई देख्ने एकमात्र उपाय भनेको यो मिलेराइट इतिहासमा चित्रित गरिएको छ भन्ने कुरा पहिचान गर्नु हो। यो अन्य पवित्र सुधार आन्दोलनहरूमा पनि चित्रित गरिएको छ। मिलेराइट आन्दोलन एउटा प्रारम्भिक आन्दोलन थियो, जसले एउटा अन्तिम आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्दछ; त्यसकारण यसमा अघिल्ला सुधार आन्दोलनहरूभन्दा धेरै प्रत्यक्ष सन्दर्भहरू छन्। यसमा Alpha and Omega को छाप पनि छ, जसले सधैं कुनै कुराको अन्तलाई त्यसै कुराको प्रारम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ।

मिलेराइट आन्दोलनमा जगहरू स्थापित गरिए, र केन्द्रीय स्तम्भ दानिएल अध्याय आठका पद तेह्र र चौध थिए। मलाई थाहा छ कि सिस्टर ह्याइटले पद चौधलाई केन्द्रीय स्तम्भ र जगको रूपमा चिनाउनुभएको छ, तर वास्तविकता यो हो कि पद चौध पद तेह्रको प्रश्नको उत्तर हो। उत्तरलाई उत्पन्न गराउने प्रश्नलाई नबुझी कुनै पनि उत्तर रिक्त हुन्छ। पद तेह्रले कुल्चीमिल्ची पारिने दर्शनलाई पहिचान गर्दछ, जुन उजाड पार्ने दुई शक्तिहरूद्वारा सम्पन्न हुन्छ, र पद चौध ख्रीष्टले कुल्चीमिल्ची पारिएका पवित्रस्थान र सेनालाई पुनर्स्थापित गर्नुहुने दर्शन हो। यी दुई दर्शन प्रसङ्गद्वारा, व्याकरणद्वारा, र अद्भुत गणनाकर्ता पाल्मोनीद्वारा प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएका छन्।

विलियम मिलरलाई आधारभूत सत्यहरू पहिचान गर्न प्रयोग गरियो, जुन दानियेल अध्याय आठ, पद तेह्र र चौध हुन्। उनले पत्ता लगाएको पहिलो रत्न “सात समय” थियो, जसले पद तेह्रको कुल्चेर दबाइने अवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्छ; अनि उनले आफ्ना सम्पूर्ण भविष्यवाणीय संरचना निर्माण गरेको ढाँचा पद तेह्रमा प्रतिनिधित्व गरिएको “उजाड पार्ने दुई शक्तिहरू” को रूपरेखा थियो। मिलरले ठीकसँग पहिचान गरे कि पद तेह्रको “दैनिक” उजाडपन मूर्तिपूजकता थियो, र उजाड पार्ने शक्तिको अपराध पापत्व थियो। यस अर्थमा, मिलरको रूपरेखाको नै “आधार”, अनि आधार तथा केन्द्रीय स्तम्भको पनि “आधार”, यही बुझाइ थियो कि अध्याय आठको “दैनिक” ले मूर्तिपूजकतालाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। मिलरवादी इतिहासबाट ज्ञानको वृद्धिको आधार यही थियो कि दानियेल अध्याय आठको “दैनिक” मूर्तिपूजकता थियो, र प्रेरणाले सावधानीपूर्वक यसरी पहिचान गर्नु कि “न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूसँग दैनिकको सही दृष्टिकोण थियो।”

सन् १९८९ मा अन्त्यकालमा “ज्ञानको वृद्धि” का रूपमा प्रस्तुत गरिएको ज्योतिको आधार पनि “नित्य” नै हो। यो केवल अर्को एक ईश्वरीय समानान्तरता हो। दानियल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरूमा प्रस्तुत गरिएको ज्ञानको वृद्धिलाई चित्रका लागि एलेन ह्याइटका लेखनहरूको प्रयोग आवश्यक हुन्छ। आफ्ना लेखनहरूमा उहाँले दानियल अध्याय ११ को पद ३१ को इतिहास दानियल अध्याय ११ का अन्तिम पदहरूमा पुनः दोहोरिनेछ भन्ने कुरा पहिचान गर्नुहुन्छ। त्यो प्रेरित सङ्केतबिना पद ३१ को समानान्तर इतिहासलाई पद ४० र ४१ सँग सम्बन्धित गरी बुझ्नु धेरै कठिन कार्य हुनेथियो।

दानियलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” ले मूर्तिपूजक धर्मलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ र यो मिलेराइटहरूको लागि आधारको आधार हो, तथा यो एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनको सन्देशको पनि आधार हो। यही त्यो सत्य पनि हो जसलाई लाओदिकीया अद्वैतवादी तेस्रो पुस्तामा प्रवेश गराइएको एउटा “झूट” द्वारा जानाजानी त्रुटिमा परिणत गरियो; त्यो तेस्रो पुस्ता इजकिएल अध्याय आठमा “तम्मूजका निम्ति स्त्रीहरू रोइरहेका” तेस्रो घृणित कुराद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो, र पर्गामसको तेस्रो मण्डलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सम्झौताद्वारा पनि।

“दैनिक”-को भूमिकालाई पछिल्लो वर्षाको समयमा एउटा मुद्दाका रूपमा मार्गदर्शन गर्ने दैवी निर्देशन नितान्त अचम्मलाग्दो छ, र मानवीय निर्माणको सम्भावनाभन्दा परको छ। लाओडिसियाली एडभेन्टवादको चौथो पुस्तालाई सूर्यको सामु दण्डवत् गर्दै चित्रित गरिएको छ, जसद्वारा पशुको छापलाई स्वीकार गरिएको प्रतिनिधित्व हुन्छ। सिस्टर

ह्वाइटले त्यो छाप ग्रहण गर्नु भनेको पशुकै जस्तै मनस्थितिमा पुग्नु हो भनी पहिचान गर्नुहुन्छ, र प्रतिख्रीष्टको अर्थबारे भ्रममा पर्नेहरू अन्ततः पापको मानिसको पक्षमा उभिन पुग्नेछन् भनी बताउनुहुन्छ। यी सबै कुरा इजकिएल अध्याय आठमा यरूशलेमका प्राचीन पुरुषहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म परमेश्वरले उहाँलाई घृणा गर्नेहरूलाई न्याय गर्नुहुन्छ, र त्यो न्याय त्यही समयमा कार्यान्वित हुन्छ जब अर्को वर्गले परमेश्वरको अनुमोदनको छाप प्राप्त गरिरहेको हुन्छ। धर्मशास्त्रको ठीक त्यही खण्ड, जसले विलियम मिलरलाई दानियेलको पुस्तकमा “नित्य” भनी प्रतिनिधित्व गरिएको शक्ति मूर्तिपूजक रोम नै हो भन्ने चित्र आवश्यक प्रकाश प्रदान गरेको थियो, एजकिएलको आठौँ अध्यायमा प्राचीन पुरुषहरूले जसको सामु निहुरिन्छन्, उसै पापको मानिसको सबैभन्दा प्रत्यक्ष पहिचान हो। उक्त अध्यायले दोस्रो उजाड पार्ने शक्तिको रूपमा पोपलाई पहिचान गराउँछ, साथै पहिलो उजाड पार्ने शक्तिको मूर्तिपूजकतालाई पनि पहिचान गराउँछ। र उक्त खण्डको विषय भएको सत्यता भनेको मूर्तिपूजक रोमको भूमिका हो, जो 2 थेस्सलोनिकीमा 538 सम्म पापासत्तालाई सिंहासनमा आरोहण गर्नबाट रोकिराख्ने शक्ति हो।

“दैनिक” भन्ने सत्य, जो मिलरको आधारशिला-सत्य थियो र जसले उनलाई पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चीमिल्ची गर्ने दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूमा आधारित भविष्यवाणीको रूपरेखा प्रस्तुत गर्न सक्षम बनायो, त्यही सत्य हो जसलाई पावलले अस्वीकार गरिएको सत्यको रूपमा पहिचान गर्छन्, र जुन सत्यलाई अन्तिम दिनहरूमा प्रेम नगर्नेहरूमाथि बलियो भ्रम आउँछ। समानान्तर इतिहासहरूसँगको सहमतिमा, त्यही एउटै सत्य, अर्थात् त्यो आधारशिला-सत्यले, अन्तिम दिनहरूमा अन्तिम त्रिविध-संघबारे भविष्यवाणीको रूपरेखा प्रस्तुत गर्न Future for America लाई सक्षम बनायो।

त्यति मात्र होइन, तर त्यो आधारभूत सत्य, जो दुवै समानान्तर इतिहासहरूको आधारभूत सत्य हो, “झूट” मा परिणत गरियो, जुन फेरि त्यस आधारशिला-जस्तो त्रुटि र पावलको प्रबल भ्रान्ति बन्छ, किनकि त्यो झूटा उत्तरवर्षाको “शान्ति र सुरक्षा” सन्देशको रूपरेखाको निम्ति हो, जुन तिनी मानिसहरूले घोषणा गर्नेछन् जसले फेरि कहिल्यै आफ्नो स्वर उठाउनेछैनन् र परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू देखाउनेछैनन्। “द डेली” ले पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूत दुवैको आन्दोलनको आधारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जब लाओडिसियाका विद्रोहीहरूले यसको अर्थलाई उल्ट्याए, अर्थात् शैतानी प्रतीकलाई ख्रीष्टको प्रतीकको रूपमा पहिचान गरे, तब त्यो झूटा प्रतीक झूटा उत्तरवर्षाको नक्कली सन्देशको जग बन्यो।

तिमीहरू आफैँ ठहर होओ, र अचम्म मान; चिच्याओ, र चिच्याऊ: तिनीहरू मतवाला भएका छन्, तर दाखमद्यले होइन; तिनीहरू डगमगाउँछन्, तर मदिराले होइन। किनकि परमप्रभुले तिमीहरूमाथि गहिरो निद्राको आत्मा खन्याउनुभएको छ, र तिमीहरूका आँखा बन्द गरिदिनुभएको छ: अगमवक्ताहरू र तिमीहरूका शासकहरू, अर्थात् द्रष्टाहरूलाई उहाँले ढाकिदिनुभएको छ। अनि सबै दर्शन तिमीहरूका निम्ति मोहर लगाइएको पुस्तकका वचनझैं भएको छ, जसलाई मानिसहरूले पढेका जनलाई दिएर भन्छन्, म विन्ती गर्दछु, यो पढिदेऊ: अनि उसले भन्छ, म सक्दिनँ; किनकि यो मोहर लगाइएको छ। अनि त्यो पुस्तक नपढेको जनलाई दिएर भन्छन्, म विन्ती गर्दछु, यो पढिदेऊ: अनि उसले भन्छ, म पढेको छैन। यस कारण परमप्रभुले भन्नुभयो, किनकि यो जाति आफ्नो मुखले मेरो नजिक आउँछ, र आफ्ना ओठहरूले मलाई आदर गर्छ, तर आफ्नो हृदय मबाट धेरै टाढा हटाएको छ, र मप्रतिको तिनीहरूको भय मानिसहरूका आज्ञाद्वारा सिकाइएको छ: यसकारण, हेर, म यस जातिको बीचमा एउटा अद्भुत काम गर्नेछु, अर्थात् एउटा अद्भुत काम र आश्चर्य: किनकि तिनीहरूका बुद्धिमान मानिसहरूको बुद्धि नष्ट हुनेछ, र तिनीहरूका विवेकी मानिसहरूको समझ लुकाइनेछ। धिक्कार तिनीहरूलाई, जो परमप्रभुबाट आफ्ना योजना लुकाउन गहिराइमा जान्छन्, र तिनीहरूका कामहरू अन्धकारमा हुन्छन्, र तिनीहरू भन्छन्, कसले हामीलाई देख्छ? र कसले हामीलाई जान्दछ? निश्चय नै तिमीहरूको सब कुरा उल्ट्याइदिने चाल कुम्हारको माटोजस्तै ठहरिनेछ: किनकि के बनाइएको वस्तुले त्यसलाई बनाउनेबारे भन्नेछ, उसले मलाई बनाएको होइन? अथवा के आकार दिइएको वस्तुले त्यसलाई आकार दिनेबारे भन्नेछ, उसमा केही समझ थिएन? यशैया 29:9-16।

सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोलेका छन्, र “नित्य” को अर्थलाई उल्ट्याउनका निम्ति प्रकट रूपमा झूट बोल्नु अक्षम्य पापको परिभाषासँग अत्यन्त नजिकबाट मिल्ने अनुकरण हो। कसैलाई सधैंका लागि नष्ट ठहर गर्नु मानिसहरूले अन्य मानिसहरूप्रति गर्न सक्ने क्षमता वा नैतिक अधिकारभन्दा बाहिरको कुरा हो, तर यहाँ पहिचान गरिँदै गरेको कुरा त्यो होइन।

यशैयाहमा ती व्यक्तिहरू जसले सबै कुरा उल्ट्याउँछन्, जो यशैयाहले अन्यत्र अन्धकारलाई ज्योति वा ज्योतिलाई अन्धकार भन्नु भनेर चिनाउनुभएको कुराकै अर्को अभिव्यक्ति मात्र हो, उनीहरूलाई प्राचीन पुरुषहरूका रूपमा चिनाइएको छ, जब तिनीहरूको अन्तिम न्याय यरूशलेममाथि शासन गर्नेहरूका रूपमा प्रतिरूपित भइरहेको हुन्छ।

धिक्कार तिनीहरूलाई, जसले खराबलाई असल र असललाई खराब भन्छन्; जसले अन्धकारलाई प्रकाशको सट्टा र प्रकाशलाई अन्धकारको सट्टा राख्छन्; जसले तीतोलाई मिठोको सट्टा र मिठोलाई तीतोको सट्टा राख्छन्! धिक्कार तिनीहरूलाई, जो आफ्नै आँखामा बुद्धिमान् छन्, र आफ्नै दृष्टिमा सूझबूझ भएका छन्! धिक्कार तिनीहरूलाई, जो दाखमद्य पिउनमा पराक्रमी छन्, र मद्य मिसाउनमा बलिया पुरुषहरू छन्; जसले घूसको लागि दुष्टलाई धर्मी ठहराउँछन्, र धर्मीबाट उसको धार्मिकता हटाइदिन्छन्! यसकारण जसरी आगोले खुर्सानीलाई निल्छ, र ज्वालाले भुसलाई भस्म गर्छ, त्यसरी नै तिनीहरूको जरा सडाइझैँ हुनेछ, र तिनीहरूको फूल धूलोजस्तै माथि उड्नेछ; किनकि तिनीहरूले सेनाहरूका परमप्रभुको व्यवस्था त्यागेका छन्, र इस्राएलका पवित्रजनको वचनलाई तुच्छ ठानेका छन्। यसकारण परमप्रभुको क्रोध उहाँका प्रजामाथि प्रज्वलित भएको छ, र उहाँले तिनीहरूको विरुद्धमा आफ्नो हात पसारनुभएको छ, र तिनीहरूलाई प्रहार गर्नुभएको छ; अनि पहाडहरू काँपे, र तिनीहरूका लासहरू सडकहरूको बीचमा च्यातिएर परे। यी सबै हुँदाहुँदै पनि उहाँको क्रोध हटेको छैन, तर उहाँको हात अझै पसारिएको छ। अनि उहाँले टाढाका जातिहरूका लागि एउटा ध्वजा उठाउनुहुनेछ, र पृथ्वीको अन्त्यबाट तिनीहरूलाई सिठौले बोलाउनुहुनेछ; र हेर, तिनीहरू शीघ्रतासाथ छिट्टै आउनेछन्। यशैया 5:20-26.

परमेश्वरको ध्वज (एक लाख चौवालीस हजार) चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा ध्वजका रूपमा उठाइन्छ, जुन बेला “परमप्रभुको क्रोध उहाँका प्रजामाथि दन्किन्छ”, र उहाँले “उहाँहरूको विरुद्ध आफ्नो हात फैलाउनुहुन्छ”, र “तिनीहरूलाई प्रहार गर्नुहुन्छ”, र “तिनीहरूका लासहरू सडकहरूको बीचमा च्यातिनेछन्।” सडकहरूको बीच भनेको यरूशलेमका सडकहरू हुन्, जब इज्जिकिएल अध्याय नौका विनाशकारी स्वर्गदूतहरूलाई यसरी निस्कन आज्ञा गरिन्छ: “...र प्रहार गर; तिमीहरूको आँखाले दया नगरोस्, न त तिमीहरूले कृपा गर; वृद्ध र जवान, दुवै कन्याहरू, साना बालबालिका, र स्त्रीहरूलाई पूर्णतः मार; तर जसको माथि चिन्ह छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; र मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर। तब तिनीहरूले मन्दिरको सामु रहेका वृद्ध पुरुषहरूबाट आरम्भ गरे।” इज्जिकिएलका “वृद्ध पुरुषहरू”, जसलाई सिस्टर ह्याइटले प्रजाका संरक्षकहरू हुनुपर्नेहरू हुन् भनी बताउनुहुन्छ, यशैया अध्याय अठ्ठाइस र उनन्तीसका “एफ्राइमका मतवालाहरू” नै हुन्, जसले “सबै कुरा उल्ट्याउँछन्।”

पाँचौँ अध्यायमा तिनीहरू ती हुन् जो “दाखमद्य पिउनमा पराक्रमी, र मदिरा मिसाउनमा बलवान् मानिसहरू: जसले घूसको लागि दुष्टलाई धर्मी ठहराउँछन्।” पुस्तक *Questions on Doctrine* को प्रकाशनसँगै, ती प्राचीन पुरुषहरूले धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको कटोराबाट पिए, र औचित्य ठहराउने त्यो झूटा सुसमाचार प्रस्तुत गरे जसले दाबी गर्छ कि मानिसहरू पवित्र ठहरिन सक्दैनन्, कि ख्रीष्ट हाम्रो प्रतिस्थापक हुनुहुन्छ, तर हाम्रो उदाहरण हुनुहुन्न। यसो गरेर, त्यस पुस्तकले दुष्टलाई धर्मी ठहरायो, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादका पतित मण्डलीहरूबीच स्वीकार गरिनु भन्ने पुरस्कारको लागि। यो खण्डले तिनीहरूको अन्तिम न्यायलाई संकेत गरिरहेको छ, र त्यस न्यायको कारण यो हो कि तिनीहरूले “इस्राएलका पवित्र परमेश्वरको वचनलाई तुच्छ ठाने।” तिनीहरूले यो काम “दैनिक” सम्बन्धी त्यस समझलाई अस्वीकार गरेर गरे, जुन न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो, र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको कटोराबाट पिएर।

उक्त खण्डमा तिनीहरूले मीठोलाई तीतो, र तीतोलाई मीठो बनाइदिन्छन्। स्वर्गदूत अवतरण गर्नुहुँदा उहाँको हातमा भएको सन्देश मीठो हुन्छ, तर त्यस सन्देशको निष्कर्ष तीतो हुन्छ। तिनीहरू तर्क गर्छन् कि स्वर्गदूत अवतरण गर्नुहुँदा

आरम्भ हुने साँचो पछिल्लो वर्षाको सन्देश तीतो हुन्छ, र अन्त्यमा तिनीहरूले शान्ति र सुरक्षा सम्बन्धी एउटा मीठो झूटा सन्देशलाई पहिचान गर्छन्, किनकि तिनीहरूले कुराहरूलाई उल्टो-पुल्टो पार्न आफूलाई रोक्न सक्दैनन्।

यो पाप चित्रित गरिएको प्रसङ्ग तिनीहरूको सामूहिक परीक्षाकालको समाप्तिमा अवस्थित छ। त्यसकारण, तिनीहरूले मूर्तिपूजाको शैतानी कार्यलाई ख्रीष्टको कार्य भनेर पहिचान गरेको कार्य अक्षम्य पापसँगको एक भविष्यवाणीगत समानान्तर हो भन्ने देख्नु उपयुक्त हुन्छ; अक्षम्य पाप भनेको पवित्र आत्माको कार्यलाई शैतानको कार्य भनेर पहिचान गर्नु हो। “झूट” लाई एडभेन्टवादको तेस्रो पुस्ताभित्र स्थापना गर्नुले तिनीहरूको झूटा पछिल्लो वर्षाको सन्देशको आधारभूत तर्क प्रदान गर्‍यो, र अन्ततः तिनीहरूमाथि प्रबल भ्रम ल्याउँछ। मिलरले “द डेली” को सही अर्थ बुझ्न पुगेको ठीक त्यही प्रसङ्गमा तिनीहरू परास्त भएका रूपमा चित्रित गरिएका छन्।

कुनै पनि उपायले कसैले तिमीहरूलाई छलन नपाओस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआएसम्म, र पापको त्यो मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नहुज्जेल त्यो दिन आउनेछैन; जसले परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने सबै कुराको विरोध गर्छ र आफूलाई तिनहरूमाथि उच्च पार्दछ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरझैँ परमेश्वरको मन्दिरमा बस्छ र आफू नै परमेश्वर हुँ भनी देखाउँछ। के तिमीहरूलाई सम्झना छैन, कि म तिमीहरूसँग हुँदा मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको थिएँ? अनि अहिले तिमीहरू जान्दछौ, के कुराले उसलाई रोकिराखेको छ, ताकि ऊ आफ्नो समयमा प्रकट होस्। किनकि अधर्मको रहस्य त अबदेखि नै क्रियाशील छ; तर जसले अहिले रोकिराखेको छ, ऊ बाटोबाट हटाइज्जेल त्यसले रोकिरहनेछ। अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभुले आफ्नो मुखको श्वासले नष्ट गर्नुहुनेछ र आफ्नो आगमनको तेजले समाप्त पार्नुहुनेछ; अर्थात् त्यो, जसको आगमन शैतानको कार्यअनुसार सबै शक्ति, चिन्हहरू र झूटा अचम्मका कामहरूसहित हुन्छ, र नाश हुन लागेकाहरूमा अधर्मको सबै छलपूर्णतासहित; किनकि तिनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाऊन्। यसै कारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई बलियो भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमा विश्वास गरून्; यस हेतुले कि सत्यमा विश्वास नगरी अधर्ममा प्रसन्न हुने सबै जना दण्डित होऊन्। २ थिस्सलोनिकी २:३-१२।

भविष्यवक्ताहरूले अघिल्ला कुनै पनि पवित्र इतिहासभन्दा अन्त्यका दिनहरूका विषयमा बढी बोल्छन्, र यो कुरा यस खण्डको हकमा पनि सत्य छ। मिलरको ज्ञानवृद्धिको आधारशिला, १९८९ मा आएको ज्ञानवृद्धिको पनि आधारशिला हो, किनकि “दैनिक” सँग सम्बन्धित भविष्यसूचक इतिहासको सही बुझाइले दानिएल ११ का चालीसौँ र एकचालीसौँ पदहरूको इतिहासलाई वर्णन गर्दछ। यसको अर्थ के हो भने, यदि भविष्यवाणीको विद्यार्थीले मूर्तिपूजावादको भूमिका र पापल रोमसँग यसको भविष्यसूचक सम्बन्धलाई बुझ्दैन भने, त्यस विद्यार्थीले पहिले पापतन्त्रको उदयलाई रोक्ने कार्य, र त्यसपछि पापतन्त्रलाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापना गर्ने कार्य, मूर्तिपूजावादद्वारा सम्पन्न भयो भन्ने कुरा चित्र सक्नेछैन; र त्यो कार्यले प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशुको भूमिकालाई प्रतीकात्मक रूपमा देखाउँछ, जसले प्रारम्भमा पापतन्त्रलाई रोक्दछ, तर पछि परिवर्तन भई त्यसलाई पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापना गर्दछ। प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशुको भूमिका अमेरिकाका लागि भविष्यको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

हामी हाम्रो अर्को लेखमा हिदेकेल नदीको ज्योतिको मुहर खोलिने विषयमाथिको विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“जसले बाहिरी रूपमुनिको कुरा देख्नुहुन्छ, जसले सबै मानिसहरूको हृदय पढ्नुहुन्छ, उहाँले धेरै ज्योति पाएकाहरूका विषयमा यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू आफ्नो नैतिक र आध्यात्मिक अवस्थाका कारण न त पीडित छन्, न त स्तब्ध छन्।’ हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू चुनेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कामहरूमा रमाउँछ। ‘म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू नै चुनूँला, र तिनीहरूका भय तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरो आँखाअगाडि दुष्टता गरे, र त्यही कुरा चुने जसमा म प्रसन्न थिइनँ।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमा विश्वास गरून्,’ किनकि ‘तिनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, जसद्वारा तिनीहरू उद्धार पाउन सक्थे,’ ‘तर अधर्ममा आनन्द माने।’ यशैया ६६:३, ४; २ थिस्सलुनीकी २:११, १०, १२।

“स्वर्गीय शिक्षकले सोध्नुभयो: ‘तिमीहरू ठीक जगमाथि निर्माण गर्दैछौ र परमेश्वरले तिमीहरूका कामहरू ग्रहण गर्नुहुन्छ भन्ने ढोंगभन्दा मनलाई बहकाउन सक्ने अझ बलियो भ्रम के हुन सक्छ, जबकि वास्तविकतामा तिमीहरू

धेरै कुराहरू सांसारिक नीतिअनुसार गर्दैछौ र यहीवाविरुद्ध पाप गरिरहेका छौ? अहो, यो ठूलो छल हो, मनमोहक भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूको मनमाथि अधिकार जमाउँछ, जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, तर भक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र शक्तिको सट्टा ठान्छन्; जब तिनीहरू आफूलाई धनवान्, सम्पत्तिले परिपूर्ण, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएको ठान्छन्, जबकि वास्तविकतामा तिनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता परेको हुन्छ।”

“परमेश्वरले आफ्ना ती विश्वासी सेवकहरूतर्फ आफ्नो व्यवहार बदल्नुभएको छैन, जसले आफ्ना वस्त्रहरू निष्कलङ्क राखिरहेका छन्। तर धेरैले ‘शान्ति र सुरक्षा’ भनी पुकारिरहेका छन्, जबकि अकस्मात् विनाश तिनीहरूमाथि आइरहेको छ। जबसम्म पूर्ण पश्चात्ताप हुँदैन, जबसम्म मानिसहरूले स्वीकारोक्तिद्वारा आफ्ना हृदयहरू नम्र तुल्याउँदैनन् र येशूमा रहेको सत्यलाई जस्ताको तस्तै ग्रहण गर्दैनन्, तिनीहरू कहिल्यै स्वर्गमा प्रवेश गर्नेछैनन्। जब हाम्रा पङ्क्तिहरूमा शुद्धीकरण हुनेछ, तब हामी अब उप्रान्त निश्चिन्त भई विश्राम गर्नेछौं, आफूलाई धनवान्, सम्पत्तिले समृद्ध, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएको भनी घमण्ड गर्दै।”

“सत्यतापूर्वक कसले भन्न सक्छ: ‘हाम्रो सुन आगोमा जाँचिएको छ; हाम्रा वस्त्रहरू संसारद्वारा कलङ्कित भएका छैनन्’ ? मैले हाम्रा शिक्षकलाई तथाकथित धार्मिकताका वस्त्रहरूतर्फ संकेत गर्दै गरेको देखें। ती उतारेर उहाँले तल लुकेको अशुद्धता प्रकट गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो: ‘के तिमी देख्न सक्दैनौ कि उनीहरूले आफ्नो अशुद्धता र चरित्रको सडाइलाई कति दम्भपूर्वक ढाकछोप गरेका छन्? ‘विश्वासी सहर कसरी वेश्या बनी!’ मेरा पिताको घर व्यापारको घर बनाइएको छ, यस्तो स्थान जहाँबाट दैवी उपस्थिति र महिमा प्रस्थान गरिसकेका छन्! यही कारणले दुर्बलता छ, र शक्ति अभावमा छ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.